



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobců:

- a) S. A.
- b) N. T.
- c) D. A.
- d) A. A.

zastoupeni JUDr. Josefem Moravcem, advokátem PPS advokáti s. r. o.
se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 10. 2023, č. j. OAM-1110/ZA-ZA12-ZA19-2022 a č. j. OAM-1109/ZA-ZA12-ZA19-2022,

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci požádali dne 13. 8. 2019 o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen „ČR“). Žalovaný rozhodl o jejich žádostech nejprve dne 30. 10. 2019, a to tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu

(dále jen „zákon o azylu“), se žalobcům neuděluje.

2. Zdejší krajský soud rozsudkem ze dne 14. 10. 2020, č. j. 43 Az 21/2019 – 54, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2019 a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Soud žalovanému vytkl, že si neobstaral takové adresné zprávy o zemi původu, které by mu umožnily řádně posoudit odůvodněnost obav žalobců z pronásledování z příslušnosti k sociální skupině Arménů narozených v Ázerbájdžánu. Podklady shromážděné ve správním spise obsahovaly toliko obecné informace o bezpečnostní a politické situaci v Arménii, což ale soud považoval v daném případě za nedostatečné.
3. Žalovaný doplnil důkazní řízení, obstaral příslušné informace a dne 19. 4. 2021 opětovně rozhodl, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu se žalobcům neuděluje.
4. Zdejší krajský soud ve spojeném řízení rozsudkem ze dne 8. 12. 2021, č. j. 43 Az 4/2021 žaloby zamítl.
5. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 11. 2022, č. j. 10 Azs 33/2022-77 kasační stížnost žalobců odmítl pro nepřijatelnost.
6. Dne 27. 12. 2022 žalobci podali opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedli, že vlast opustili 19. 10. 2018, o mezinárodní ochranu požádali ve Spolkové republice Německo. Na základě dublinské řízení byli předáni do ČR, kde nyní žádají o mezinárodní ochranu podruhé. K důvodům žádosti žalobce a) uvedl, že v roce 2007 se oženil se žalobkyní b). Okolí vědělo, že není čistokrevná Arménka, má i ázerbájdžánskou krev. Lidé jej na ulici uráželi a slovně napadali, docházelo k potyčkám, zbili ho (kvůli jejich původu, oba se narodili v Baku). Manželka i děti byly ve stresu. Uvedl, že neumí číst a psát arménsky, pouze arménsky hovoří, je slyšet jeho ázerbájdžánský přízvuk. Nově uvedl, že jeho manželka dostávala telefonáty přes aplikaci Viber, na které nereagovala. Jednou hovor přijala (je nahráný), jeho obsahem byly nadávky a výhrůžky, že pokud by se vrátili do Arménie, bude jim hůř – zlomí jim ruce a nohy, utrhnou hlavu, že Arménie je malá a kdekoliv je tam najdou. Uvedené telefonáty dostávali již při pobytu v Německu, nevěnovali jim pozornost. Kdyby věděli, že je to důležité, uvedli by to dříve. Dne 22. 12. nebo 23. 12. 2022 (to byli již v ČR) přišla manželce hlasová zpráva se stejnými výhrůžkami adresovanými celé rodině. K dotazu žalovaného, proč tyto skutečnosti neuvedl dříve, žalobce a) sdělil, že tehdy neměl právního zástupce, který by mu radil, co a jak má říkat. Proto neuvedl vše, co uvádí nyní. Žalobkyně b) uvedla stejné skutečnosti. Z důvodu, že ona i žalobce a) se narodili v Ázerbájdžánu, nejsou v Arménii přijímáni jako Arméni, říkají jim, že jsou spíše Turci, napadají je. Slovní urážky byly neustále, stávalo se to i dětem. Má prohlášení sousedů z místa jejich posledního bydliště v Jerevanu, že se tam na ně ptaly neznámé osoby.
7. Napadenými rozhodnutími žalovaný žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany posoudil jako nepřípustné podle § 10a písm. e) zákona o azylu, a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil, neboť dospěl k závěru, že žalobci v aktuálním řízení uvádějí stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se tam vrátit jako uváděli v průběhu předchozího řízení o jejich první žádosti o mezinárodní ochranu, tj. urážky a výhrůžky z důvodu narození žalobců a) a b) v Ázerbájdžánu, resp. pro částečně ázerbájdžánský původ žalobkyně b).
8. Žalobci a) a b) podali jménem svým a svých nezletilých dětí [žalobkyň c) a d)]

proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 10. 2023 samostatné žaloby.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobách

9. Žalobci namítají, že napadená rozhodnutí spočívají v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci, který nemá oporu ve spisovém materiálu. Žalovaný rovněž nesprávně posoudil rozhodnou právní otázku.
10. Žalobci mají za to, že žalovaný se neuspokojivě vypořádal s obsahem dopisu ze dne 25. 11. 2022 (dopis od sousedů). Namítají, že z obsahu spisového materiálu vyplývá, že v době jejich pobytu v Arménii byli uráženi a žalobce a) bit, následkem čehož byl hospitalizován. Žalovaný rovněž náležitě nevyhodnotil jimi předloženou audionahrávku telefonátu, v němž je jejich rodině vyhrožováno. Uvedli, že nevěrohodnost telefonátu není prokázána ani tvrzeným nesouladem telefonátu a ústního podání jeho obsahu ze strany žalobců. Nesouhlasí s argumentací žalovaného o účelovém „vyrobení telefonátu“. Namítli, že povaha hrozby (fyzické násilí) zůstává totožná jak ve výpovědi zprostředkovaném obsahu telefonátu, tak ve vlastním obsahu nahrávky. Na nevěrohodnost předmětného důkazu nelze bez dalšího usuzovat ani s ohledem na časový odstup pořízení nahrávky, který může být způsoben i komunikací právního zástupce s žalobci.
11. Dále namítli, že žalovaný porušil povinnost uloženou mu ustanovením § 23c zákona o azylu zjistit přesné aktuální informace z různých zdrojů o zemi jejich původu, když žalovaný vycházel pouze z materiálů vnitrostátních (nadto v podstatě toliko úředního charakteru) a nikoli též ze zdrojů mezinárodních a nevládních organizací.
12. Navrhli, aby soud napadená rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve vyjádřeních k žalobám setrval na závěru, k němuž dospěl v napadených rozhodnutích. Konstatoval, že se dostatečně zabýval všemi skutečnostmi, které žalobci uváděli, a opatřil si úplné podklady pro vydání rozhodnutí.
14. Uvedl, že v aktuálních žádostech o udělení mezinárodní ochrany žalobci neuvedli žádné nové relevantní skutečnosti, se kterými by se správní orgán nevypořádal již v řízení předchozím. Jako novou skutečnost v aktuálně vedeném správním řízení žalobci a) a b) shodně uvedli, že ještě v době, kdy pobývali v Německu, dostávala žalobkyně b) telefonáty na síť Viber, jednou telefonát přijala, byly tam slyšet nadávky a výhrůžky fyzickou likvidací. Žalovaný stejně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že o výhrůžných telefonátech ani jeden z žalobců v řízení o jejich první žádosti o udělení mezinárodní ochrany nehovořil. Přiklání se k tomu, že předmětný telefonní hovor (jiné telefonáty) byl spíše „vyroben“ pro účely azylového řízení, čemuž nasvědčuje i to, že hlas v nahrávce nehovoří spontánně, nýbrž čte připravený text. Žalovaný proto žalobci doloženou audionahrávku nepovažuje za novou skutečnost svědčící o azylově relevantní hrozbě pronásledování nebo vážné újmy.
15. Žalovaný tak neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť neuvedli žádnou novou (relevantní) skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů jejich odchodu z vlasti a obav se tam vrátit. Navrhl proto, aby soud žaloby jako nedůvodné zamítl.

IV. Jednání soudu

16. Jednání konaného dne 28. 3. 2024 se zúčastnil zástupce žalobců a žalovaný. Krajský soud s odkazem na ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyhlášeným usnesením spojil samostatné žaloby vedené pod sp. zn. 32 Az 8/2023 [věc žalobce a)] a sp. zn. 32 Az 9/2023 [věc žalobců b) – d)] ke společnému projednání s tím, že nadále budou vedeny pod sp. zn. 32 Az 8/2009. V daném případě se jedná o věc manželů a jejich dětí, jejich samostatné žaloby (obsahově shodné) směřují proti rozhodnutím žalovaného, která spolu skutkově souvisejí, neboť žalobci a) a b) tvrdí stejné potíže v zemi jejich původu, které dopadají i na jejich děti.
17. Zástupci účastníků odkázali na svá písemná podání a setrvali na svých procesních návrzích.

V. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s.
19. Ze správního spisu krajský soud ověřil skutečnosti shrnuté v době I. tohoto rozsudku. V obou napadených rozhodnutích je skutkový stav věci (podrobnější obsah podaných opakovaných žádostí i předchozích řízení) popsán na stranách 2 – 4.
20. V průběhu správního řízení žalobci prostřednictvím svého zástupce zaslali správnímu orgánu k prokázání svých nových tvrzení důkazy. Jedná se o 1) dopis ze dne 25. 11. 2022 – krátké prohlášení dvou sousedů žalobců o tom, že na poslední bydliště žalobců v Jerevanu několikrát přišly neznámé osoby (v letech 2019, 2020, 2021 a 2022) a vyptávaly se, kde se žalobci nacházejí. Dalším důkazem jsou 2) odkazy na videa publikovaná na Youtube (viz strana 2 obou napadených rozhodnutí), která popisují situaci v Arménii (výpověď některých osob o složité integraci a potížích Arménů z Baku – špatné bytové a sociální podmínky) a 3) USB flash disk obsahující audionahrávku telefonických výhrůžek.
21. Žalovaný opatřil překlad obsahu uvedených důkazů do českého jazyka [čl. 14. správního spisu žalobce a) – dopis; překlad na č. l. 17]. Důkaz ad 2) – printscreeny videí na Youtube a překlad na č. l. 19-24 (údaje o zhlédnutí v roce 2016, 2021). K důkazu ad 3) překlad na č. l. 78.
22. Žalovaný dále k posouzení předmětných žádostí shromáždil informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Arménii, konkrétně Informaci OAMP - Arménie - bezpečnostní a politická situace v zemi, stav březen 2023; Informaci OAMP, Arménie, „Situace navrátilců“ z 25. 5. 2023; Informaci MZV ČR č. j. 112157/2023-MZV/LPTP ze dne 17. 5. 2023 - Arménie, „Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí“; Informaci OAMP Arménie, policie“ z 31. 5. 2023; Informaci OAMP – Arménie - Konflikt o Náhorní Karabach z 20. 6. 2023; Informaci MZV ČR č. j. 112653/2023/MZV/LPTP- Arménie - situace policie ze 7. 6. 2023; zprávy ČTK z 22. 5. 2023 – „Arménie uzná Karabach za součást Ázerbájdžánu za podmínky bezpečí pro Armény“ a z 28. 9. 2023 – „Vleký konflikt o Náhorní Karabach trvá už desítky let“. Součástí správních spisů je i spisový materiál k předchozím žádostem žalobců a proběhlých řízení.

23. Krajský soud konstatuje, že na opakované žádosti o mezinárodní ochranu, kdy jsou uváděny tytéž důvody jejich podání, pamatuje zákon o azylu v § 11a odst. 1. Nepřípustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany a s tím související možnost zastavení řízení řeší ustanovení § 10a písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona o azylu, podle kterého se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.
24. Podle § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
25. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
26. Po provedeném přezkumném řízení dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná**.
27. Krajský soud úvodem upozorňuje, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se soud může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47).
28. Krajský soud stejně jako předtím žalovaný porovnal důvody současné žádosti žalobců s důvody, které uváděli ve svých předchozích žádostech, a uzavírá ve shodě se žalovaným, že žalobci v nově vedeném řízení neuvedli žádné nové skutečnosti ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu. Žalovaný ve správním řízení doplnil dokazování provedením důkazů předložených žalobci (překladem do českého jazyka – viz výše) a opatřením aktuálních informací o situaci v Arménii. Krajský soud souhlasí se žalovaným, že z výpovědí žalobců ani z jimi předložených důkazů nevyplývaly žádné skutečnosti, které by byly azylově relevantní pro nové meritorní posouzení jejich žádosti. Žalobci neuvedli žádné „nové skutečnosti“, jen zopakovali své potíže národnostního charakteru [tj. potíže Arménů narozených v Baku, resp. pro částečně ázerbájdžánský původ žalobkyně b)] o jejich životě v Arménii. O posouzení této otázky, která by mohla být azylově relevantní, však již bylo meritorně a velmi podrobně vedeno předchozí řízení. Prvotní rozhodnutí žalovaného o neudělení žádné z forem mezinárodní ochrany (rozhodnutí ze dne 30. 10. 2019) bylo zdejší soudem zrušeno a žalovanému uloženo, aby doplnil důkazní řízení o zprávy, které by mu umožnily řádně posoudit odůvodněnost obav žalobců z pronásledování z příslušnosti k sociální skupině Arménů narozených v Ázerbájdžánu. Žalovaný této povinnosti dostal, doplnil důkazní řízení, přičemž azylově pronásledování žalobců z jím tvrzeného důvodu neshledal. Další meritorní rozhodnutí žalovaného o neudělení žádné z forem mezinárodní ochrany žalobcům ze dne 19. 4. 2021 krajský soud po doplněném správním řízení a proběhlém soudním jednání shledal správným a zákonným. Stejný závěr zaujal i Nejvyšší správní soud (viz část I. tohoto rozsudku).

29. Krajský soud neshledal v učiněných závěrech žalovaného ani v jeho postupu v průběhu aktuálně vedených správních řízení žádné pochybení. Souhlasí s odůvodněnou argumentací žalovaného, že žalobci o výhrůžných telefonátech v původním řízení vůbec nehovořili, přestože, jak nyní uvedli, je žalobkyně b) měla obdržet již v Německu. V překladu telefonické nahrávky se nehovoří o tom, že „žalobcům polámou ruce a nohy, utrhnou hlavu...“, jak žalobce a) uvedl v aktuální žádosti. Obsahem nahrávky je vzkaz žalobci a) - oslovení „Serjoga“, že ho v Arménii kdekoliv najdou, znásilní ženu a děti a že může utéct do Baku. Žalovaný uvedený důkaz vyhodnotil jako nevěrohodný jednak z toho důvodu, že obsah nahrávky zcela neodpovídá tomu, co o něm žalobci vypověděli v průběhu aktuálně vedeného správního řízení [mimo jiné a výše uvedené především výhrůžky žalobkyni b) zasláné na její mobilní telefon], a ač byl uvedený důkaz avizován v rámci podaných žádostí [žalobce a) uvedl, že uvedený hovor má nahraný]), žalovanému byl zaslán až při stanovení lhůty k seznámení se s podklady rozhodnutí dne 12. 7. 2023. Videá publikovaná na Youtube jsou výpověďmi o stížnostech Arménů, kteří do Arménie přišli z Ázerbájdžánu, zejména na špatné bytové a sociální podmínky, neuvádějí nic o „pronásledování“ takových osob ani obecně ani jmenovitě ve vztahu k žalobcům.
30. Dospěje-li správní orgán porovnáním důvodů uvedených v opakované žádosti téhož žadatele o udělení mezinárodní ochrany ke zjištění, že se jedná o tytéž skutečnosti, které byly hodnoceny v souvislosti se žádostí dříve uplatněnou, je závěr o nepřipustnosti nové žádosti v souladu s § 10a písm. e) zákona o azylu. Následné zastavení řízení o takovéto žádosti za použití § 25 písm. i) zákona o azylu je za zjištěných okolností případu postup, který má oporu v zákonné úpravě a je v souladu i s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 Azs 28/2011-74: *„Bylo-li řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřipustnost podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zkoumá správní soud pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Důvody uváděné žadateli se zabývá pouze z toho hlediska, zda jim mohly být známy v době první žádosti, a zda je tedy mohli uvést, či zda jim v tom nebránily objektivní důvody, zpravidla spočívající v tom, že o těchto důvodech vůbec nevěděli nebo je nemohli z objektivních či legitimních subjektivních příčin uvést.“*), všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz.
31. Lze odkázat i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-63, podle kterého *„hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotně-právní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí“*.
32. V nyní projednávaných věcech žalobci ve svých opakovaných žádostech neuvedli žádné nové skutečnosti, pouze zopakovali skutečnosti uvedené již v původním řízení, které však byly žalovaným již náležitě posouzeny v předchozích meritorních rozhodnutích, které byly i předmětem přezkumného řízení před zdejším krajským soudem a Nejvyšším správním soudem, jak je uvedeno výše. Pochybení soud neshledal ani v případě opatření informací o zemi původu (§ 23c zákona o azylu). V tomto směru soud poukazuje na předchozí rozsudek zdejšího soudu ze dne 8. 12. 2021, č. j. 43 Az 4/2021, který se v jeho

bodech 21 – 23 mimo jiné zabýval informací MZV ČR ze dne 12. 3. 2021 nazvanou „Postavení Arménů narozených v Ázerbájdžánu“, kterou s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu vyhodnotil jako způsobilý podklad pro rozhodnutí ve smyslu § 23c písm. c) zákona o azylu. Žalobci v nynějším řízení námitku porušení povinnosti § 23c zákona o azylu vznesli pouze v obecné rovině bez jakékoliv výhrady k některé z konkrétně použitých informací, či obsahu informací. Krajský soud se v nyní projednávaných věcech plně ztotožňuje se závěry i procesním postupem, které učinil žalovaný v žalobou napadených rozhodnutích.

VI. Závěr a náklady řízení

33. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobci nejsou důvodné. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž soud musí přihlížet z úřední povinnosti, proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 28. března 2024

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně